

[M. F. Mortensen.]

haardest ramt af Mund- og Klovesyge“. Lovens Titel vil derved komme til at svare til Lovens Indhold.

Mindretallets Ændringsforslag skal jeg ikke komme meget ind paa. Jeg antager, at Mindretallets Ordførere nærmere vil begrunde, hvorfor de er fremsat, naar de nu faar Ordet. I det store og hele kan man vist sige, at disse Ændringer nærmest maa betragtes som et Overbud, som Mindretallet har ment — maaske nok nærmest af politiske Grunde —, at det var klogest at fremsætte. Jeg vil dog bemærke, at Mindretallets Ændringsforslag Nr. 13 er overflødig, da det, som foreslaas her, ogsaa er indsat i Flertallets Ændringsforslag Nr. 12.

Saafernt der ikke var finansielle Hensyn at tage, kunde jeg godt være gaaet med til Mindretallets Ændringsforslag, men der er jo Grænser for, hvad der af Staten kan ydes til de enkelte Erhverv, og den Grænse gælder ogsaa for Landbruget.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg er overbevist om, at naar dette Forslag bliver til Lov og skal virke i Praksis, vil det blive hilst med Tilfredshed af Landbruget. Her har den højtærede Landbrugsminister vist, at han ikke alene er villig til at fremsætte Forslag, som Landbrugsraadet, altsaa Landbrugets repræsentative Raad, har godkendt, men yderligere ved Behandlingen i Udvalget er gaaet med til at forbedre det i væsentlig Grad, næsten fordoble den Hjælp, som Landbrugsraadet og Ministeren var enedes om. Dermed være ikke sagt, at der ikke findes Landmænd, som ikke er tilfredse, som mener, at Hjælpen skulde have været meget større, og det er heller ikke helt ubekendt, at der er Personer, der finder deres politiske Fordel i at holde den Misfornøjelse oppe; men i det store og hele tror jeg, at Loven vil blive modtaget med Paaskønnelse af, at vi har en Regering, der ser med Forstaaelse paa de uheldige Forhold, der kan indtræffe for Landbruget, og er villig til, naar saadanne Forhold indtræffer, at yde en Hjælp, som Landbrugerne tidligere i lignende Situationer ikke har faaet.

Jeg anbefaler Tinget at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og stemme imod de af Mindretallet stillede.

Løje: Jeg skal villigt erkende, at der er sket enkelte Forbedringer i Forslaget under Udvalgsbehandlingen, og det er da ogsaa for en Del sket paa Mindretallets Foranledning. Naar det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen saaledes siger, at det er

urimeligt, at de, der har forsikret, skal have fuld Erstatning, tilligemed at de altsaa har faaet Erstatning af Forsikringen, er det fuldkommen i Strid med det, den højtærede Landbrugsminister sagde ved Sagens første Behandling, idet Ministeren vilde have, at de skulde have fuld Erstatning. Men først efter at mit Parti er gaaet haardt ind for det Synspunkt, som nu blev hævdet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, lod Ministeren sig bevæge til at foreslaa, at de kun skulde have Halvdelen. Nu er Ministeren gaaet et Skridt videre og foreslaar, at Forsikringen skal have $\frac{3}{4}$ og Ejeren kun den ene Fjerdedel. Det er dog et meget betragteligt Resultat, vi herefter er kommet til, at vi nu har faaet den ærede Ordfører for Socialdemokratiet til at sige, at det, Ministeren oprindelig har foreslaaet, er urimeligt. Det er ikke hver Dag, vi hører en saadan Tale.

Paa mit Partis Vegne maa jeg i øvrigt beklage, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed om de af Mindretallet — bestaaende af Venstre, Konservative og Bondepartiet — stillede Ændringsforslag. Naar den ærede Ordfører fra Socialdemokratiet betegnede det som Overbud fremsat af politiske Grunde, vil jeg gerne sige, at det er der jo slet ikke Tale om, for vore Ændringsforslag tilsigter ikke at anvende større Midler, end der har været Tale om hele Tiden, men blot at fordele dem paa en helt anden Maade og efter vor Mening naturligvis en bedre Maade. Og det kan man da ikke med nogen Skygge af Ret betegne som Overbud.

Det, Mindretallet i særlig Grad ønsker, er at komme dem til Hjælp, som har lidt de største Tab, og at de, der har lidt mindre Tab, skal have en forholdsvis mindre Erstatning. Mindretallet har ment, at den bedste Ordning vilde være den, at for de voksne Dyr, det vil sige Malkekøer og Dyr over 2 Aar, skulde der ydes Erstatning efter en stigende Skala, saaledes at de Landmænd, der har mistet forholdsvis faa Dyr, fik mindre pr. Dyr; de skulde kun have de 200 Kr., som er hjemlet i Lovforslaget. Derimod skulde de der har mistet et større Antal Dyr, have en større Erstatning pr. Dyr. Hvor Dødsfald i Forbindelse med Nedslagning i Henhold til § 1 udgør i Procent af Antal Kreaturer paa 2 Aar og derover 10—20 pCt., foreslaar vi et Tillæg paa 25 Kr. pr. Kreatur, altsaa 225 Kr., og naar Procenten ligger mellem 20 og 30, skal Tillægget udgøre 50 Kr., altsaa i alt 250 Kr. pr. Kreatur, og er det over 30 pCt., foreslaar vi et Tillæg af 75 Kr. pr. Kreatur, altsaa 275 Kr.,